

Partáci na hřišti i v životě. Jsme spolu častěji než s manželkami, smějí se plážoví volejbalisté

6.8.2024 - | Česká olympijská

Život v prostředí plážového volejbalu přirovnává Ondřej Perušič ke kočovnému údělu tenistů. „Beach je mu hodně podobný,“ uvažuje Perušič, tvořící polovinu dua, jenž na olympijskou scénu v Paříži vstupuje s velkým odhodláním. „Taky obnáší hodně cestování, hodně pobytů v zahraničí. To v dvoučlenném nebo tří až čtyřčlenném týmu není jednoduché. Trávíme většinu roku spolu, takže musíme najít způsob, jak spolu fungovat,“ vypráví.

Stejně jako deblové páry z tenisových kurtů jsou i beachvolejbalové dvojice hodnoceny v anketách jako jednotlivci, což páru Perušič – Schweiner umožnilo obsadit druhou příčku v anketě Sportovec roku 2023. Jedno specifikum, s nímž se musí vyrovnat, ale přece jen plážoví volejbalisté mají; zatímco tenisté si kromě čtyřhry zahrají na turnajích i dvouhru a během roku mohou fungovat i odděleně, u „beachařů“ nic takového možné není.

Jeden bez druhého na kurt nemohou. To je podstata jejich fungování. „Perun je tou osobou, s níž trávím zdaleka nejvíc času. Když řeknu, že je to sedm nebo osm měsíců z roku, tak daleko od pravdy nebudu,“ přikyvuje Schweiner.

Co je klíčem k úspěšnému zvládnutí tak náročného režimu, v jehož rámci Perušič se Schweinerem obývají jeden společný pokoj i na těch turnajích, na nichž je navštíví jejich manželky? „Je to jednoduché: my si i mimo kurtu rozumíme. Dokážeme spolu i po devíti letech trávit čas, aniž bychom si lezli na nervy,“ prohlašuje Schweiner, o pár měsíců starší z obou reprezentantů.

V tom mají jasno oba: zřejmě by spolu mohli hrát, i kdyby se v soukromí nevyhledávali a jejich „pakt“ by byl naplněn čistě jen profesionálním sportem. Ale i kdyby se jim to takhle podařilo, nevydrželo by to od roku 2015 doteď.

„Souhlasím s tím, že dobrý vztah je základ. Síla týmu se v našem sportu většinou ukazuje v momentech, kdy se vám úplně nedaří. Tehdy je potřeba táhnout za jeden konec provazu. Pokud ne, má krize tendenci se spíš prohloubit,“ míní Perušič. Sladění jsou tak, že i svatby měli předloni jenom pár dní od sebe.

Během let „Perun“ s „Dejvem“ vypilovali spolupráci tak, že je máloco může zaskočit. „Je potřeba oddělovat osobní vztahy od těch herních, protože na hřišti samozřejmě čas od času nějaké situace, na kterých se neshodneme, nastanou,“ poodhaluje oponu Perušič. Schweiner dodává: „O věci na tréninku se většinou stará trenér a nám tím pádem odpadá polovina problémů. A v té osobní rovině jsme zatím žádný problém neměli.“

Kdysi se oba navzájem našli v tréninkové skupině Ondřeje Vlčka v Praze. Tak dlouho si byli konkurenty, až zjistili, že v jejich zájmu je spojit síly.

Důležitým momentem bylo pro ně angažování italského trenéra Andrey Tomatise. Jemu Perušič se Schweinerem vděčí za to, že v jejich hře nastavil potřebné principy a udělal z nich fungující tým.

Je navíc schopen pravidelně přinášet do hry české dvojice drobná vylepšení, což je důležité hlavně

kvůli tomu, že nejlepší světové páry často na tréninkových kempech hrají společně. Při zápasech je pak potřeba vyrukovat s něčím, co protistrana nemá načteno z tréninku.

„Pracovat s těmito chlapci je snadnější, než se může zdát zvenčí,“ usmívá se Tomatis. „Ondra je větší perfekcionista. Je zklamaný, když něco nejde podle jeho plánů. Na tom pracujeme a zlepšuje se to. Dokáže už víc akceptovat chyby, a učí se, že přehmaty jsou součástí cesty a učení se. Deje potřebuje být stoprocentně fyzicky připravený, aby mohl podávat optimální výkony. Míval problémy s hraním pod tlakem, hlavně v počátku kariéry. Teď je naopak pod tlakem skvělý, v klíčových výměnách si počíná úžasně,“ hodnotí své svěřence kouč.

Čechy dovedl z nuly až k titulům vicemistrů Evropy a mistrů světa. Tomatis má pověst bystrého trenéra, jemuž trvá krátkou dobu zanalyzovat hru soupeře, najít jeho slabé stránky a nastavit svůj pár tak, abych těchto slabin dokázal využít.

„Víme, že naši soupeři proti nám hrají neradi. Máme zápasy, kdy nasekáme spoustu chyb, ale celkově vzato jich moc neděláme. Snažíme se hrát dlouhé výměny a znepříjemnit to těm na druhé straně sítě,“ líčí Schweiner taktiku, o které Perušič mluví jako o „neslaném, nemastném“ volejbalu. „Naše údery nejsou vedené z úžasné výšky nebo nějakou skvělou technikou, ale máme relativně efektivní styl hry a vždy jsme velmi dobře takticky připraveni. To je zásluha trenéra Andrey Tomatise a našeho statista Jaroslava Baroše. Často cílíme na slabá místa a připravíme si dobrý herní plán, abychom soupeře dostali pod tlak a dostali je do situací, které jim nesvědčí,“ doplňuje Perušič.

<https://www.olympijskytym.cz/article/partaci-na-hristi-i-v-zivote-jsme-spolu-casteji-nez-s-manzelkami-smeji-se-plazovi-volejbaliste>